

บันทึก

เรื่อง การขอการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ข้าราชการขอลาออกจากราชการ)

ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ ๗๐๖๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังต่อไปนี้

๑. ข้าราชการที่ถูกต้องหาทางวินัย หรือต้องหาคดีอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล และทางราชการมีคำสั่งให้พักราชการอยู่ ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดอื่น ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไม่มีอำนาจอนุญาตให้ลาออก จะเป็นการถูกต้องหรือไม่

๒. ถ้าไม่มีอำนาจให้ลาออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน สมาชิกภาพของผู้ได้รับเลือกตั้งนั้นจะสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑) ข้าราชการที่ถูกต้องหาทางวินัย หรือต้องหาคดีอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล และทางราชการได้มีคำสั่งพักราชการแล้ว ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๗ ห้ามอำนาจอนุญาตการลาออกได้ไม่ ทั้งนี้ก็เพราะว่ายังไม่เป็นการแน่นอนว่าข้าราชการผู้นั้นได้กระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดอาญาจริงตามที่ต้องหาหรือไม่ ถ้าหากเปิดทางให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกอนุญาตให้ลาออกได้แล้ว ผู้ที่กระทำผิดวินัยหรือกระทำผิดอาญารู้ตัวว่าจะต้องถูกออกจากราชการ ก็จะชิงลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเสียก่อน ฉะนั้น กฎหมายจึงได้บัญญัติห้ามไว้โดยชัดแจ้งในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๗ ว่า “...ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่าทำผิดคดีอาญาซึ่งมิใช่ความลหุโทษ หรือความผิดที่มีโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือมีกรณีต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาต อนุญาตการลาออก...” คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกไม่มีอำนาจอนุญาตให้ลาออกได้ เว้นแต่เรื่องถึงที่สุดแล้วโดยผู้ขอลาออกไม่ถูกไล่ออก ปลดออก หรือถูกสั่งให้ออก จึงจะมีอำนาจอนุญาตให้ลาออกได้

๒) คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ถึงแม้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดจะยอมให้ข้าราชการซึ่งรับราชการในจังหวัดหนึ่งสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดอื่นได้จริงอยู่ แต่เมื่อข้าราชการผู้นั้นได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้ว ผู้นั้นต้อง

ลาออกจากตำแหน่งก่อน ดังปรากฏในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภา
จังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ.๒๔๙๘ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ เมื่อข้าราชการ พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล หรือลูกจ้างของรัฐบาล ผู้ใดได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้ว ผู้นั้น
ต้องลาออกจากตำแหน่ง...” แต่โดยที่การลาออกนั้นเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ฉะนั้น การเป็นสมาชิกสภาจังหวัดจึงยัง
ไม่เป็นการสมบูรณ์

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๔๙๘